

staar nemlig ikke i Statens Tjeneste, men i en privat Arbejdsgivers Sold og har derfor ikke Pension eller andet at falde tilbage paa. Jeg mener, at det er ganske meningsløst, at Rigsdagen har en privat Mand staaende mellem sig og de Arbejdere, der arbejder i saa nøje Kontakt med Rigsdagen som de typografiske Arbejdere her i Bygningen. Det er ganske meningsløst, at en Mand, der aldrig i sine Dage har haft en Vinkelhage i Haanden, og som ikke har Begreb om, hvorledes Arbejdsforholdene i Trykkerier bør være, skal have sin Part af det Udbytte, disse Arbejdere tjener i deres Virksomhed, uden selv at være beskæftiget i nogen Retning i selve Trykkerivirksomheden. Det er tidligere i Folketinget blevet henstillet, at man tager Spørgsmaalet om Statsansættelse af disse Arbejdere op til Drøftelse, og jeg vil henstille, at man gør det snarest muligt og søger at komme til en Ordning, hvorved Typograferne hernede i Kælderen bliver Statsarbejdere og kommer til at arbejde direkte under Rigsdagen, saaledes at der ikke mellem dem og Rigsdagen er et Mellemlid, der først skal have Udbytte af det Arbejde, de præsterer.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) gjorde forleden Dag nogle Bemærkninger om den Stilling, de forskellige Erhverv indtager i Øjeblikket og vil komme til at indtage i Fremtiden. Det ærede Medlem mente, at det saa særlig sort ud for Landbruget, sortere end for noget andet Erhverv. Det er muligt, at det staar meget slet til med Landbruget, men vi, der bor i Byerne, kan ikke se det. Maa-ske skyldes det en Fejl hos os, men Forholdet er det, at medens mange af dem, der bor i Købstæderne, Arbejdere og Mellemstandsfolk, lider paa mange forskellige Maader under det Tryk, der i Øjeblikket hviler over Landet, giver dette Tryk sig ikke saa stærkt Udslag ude paa Landet. Byernes Befolkning taber saaledes betydeligt i Vægt. Det er ikke blot Arbejderne, der har daarlig Adgang til Ernæring, men ogsaa en stor Del af Mellemstanden. Vi har ikke hørt noget lignende for Landboernes Vedkommende. Naar man ser Landmænd, gør de ikke Indtryk af at være underernærede eller paa anden Maade lide under de vanskelige Forhold i Øjeblikket. Ganske vist ved jeg, at mange Landboere sælger deres Gaarde. Men saa vidt jeg kan forstaa, er det ikke af Nød, fordi Forholdene arter sig saa slet, at de maa forlade deres Gaarde, men fordi de i Øjeblik-

ket har særlig stor Fordel af at sælge, fordi Guldet øver sin Magt over dem.

Det vægtigste Bidrag til Begrundelse af Landbobefolkningens daarlige Stilling blev imidlertid ikke givet af det ærede Medlem fra Sæby, men af det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen). Af den Statistik, han læste op, viste det sig nemlig, at Forholdene for Gaardmændene var saa slette, at en meget stor Part af dem stod paa Skattelisten med Indtægter, der laa under det, der anses for det nødtørftigste til en Arbejderfamilies Ophold. Naar Nødstilstanden blandt Landboerne er saa overordentlig stor, at deres Indtægter ligger under de laveste for Arbejdernes Vedkommende, maa der være noget galt paa Færde, enten med Landboernes Forhold eller med Skattelisterne. Hvor Fejlen ligger, overlader jeg til det ærede Medlem fra Sæby at regne ud. Jeg kan, om fornødent, give ham en Anvisning; men jeg gaar dog ud fra, at han nok selv kan finde ud af, hvorledes man skal ordne dette Forhold.

For Industriens Vedkommende mente det ærede Medlem, at det ikke stod saa ilde til. Industrien har haft gode Aar og ingen Maksimalpriser; der har været en opadgaende Periode, der har givet rigelige Pengemidler til Industrien. Jeg skal indrømme, at det er rigtigt for en stor Del af vor Industri. Men andre Dele af den har maattet ligge fuldstændig stille, har ikke været i Stand til at arbejde, fordi de ikke har kunnet faa Raamaterialer, og denne Del af Industrien har derfor ikke kunnet lægge noget op til den Tid, der kommer efter. Der er desuden opstaaet en hel Række nye Industrier, en særlig Krigsindustri, der er oprettet, fordi Tilførslerne udefra er standset, og fordi Konkurrencen udefra mangler. Naar vi forhaabentlig inden ret længe kommer ind i andre Forhold, maa denne Del af Industrien nedlægge denne særlige Krigsvirksomhed og slaa ind paa andre Felter, hvor den maaske kan være konkurrencedygtig overfor Udlandet. Men der er bundet store Kapitaler i denne Industri under Krigen, og det er vel tænkeligt, at ikke alle disse Kapitaler er indtjente i den Periode, hvori denne Industri særlig har virket, og den vil da ikke være i Stand til med de Midler, den maatte være i Besiddelse af, at kunne gøre sig gældende i Fremtiden, uden at den paa en eller anden Maade bliver støttet. Det gælder nu om at være agtpaagivende og ruste sig til den kommende